

които се издигат като тели отъ виезан- 27.
ни движения. Но кравето излиза се дона
Солъ, и цялата свита благородници излизат
след него вацис — двана по двана, вътки въ свода
редица. (То говорят помежду си ниско.)

Донъ Рюи Томеузъ, настрана.

Крамо,

Дордето веселе ти напуцааше моя домя,
и вътростта сама напуца ми сърцето,
което въ тоя часъ горчиво се оплаква.

(Мой вдига очи, оглежда се наоколо, и вижда, че
е само. Мисля къмъ стената, свая дъ саби
отъ една напонила, измърва ги и двестъ, после
ги слава на масата. Следъ това отива къмъ пор-
трета на тиска пружиката и скритата вра-
та се разтваря.)

Седна поява

Донъ Рюи Томеузъ, Хернани

Донъ Рюи Томеузъ

Излизъ!

(Хернани се явява на вратата на скривалището.
Донъ Рюи Томеузъ му посочва двестъ саби на
масата.)

Избирай! Взми отъ кили е донъ Карлосъ.

Взлезди сега отъ тебе искашъ азъ.

Избирай! Скоро. Вижда, ръката ми трепери.

Хернани

Двубой! Не можешъ ний, о, старце, да се биемъ!

Донъ Рюи Томеузъ

Защо? Тошнъ ми се? Не си ли благороденъ?
Но вътки, който ме обичва, ти можешъ
той съ мене сабата си бързо да кръстоса!

Хернани

Но, старце!

Донъ Рюи Томеузъ

Ма какво? — Убий или умира,

о, момко!

Хернани

Да умира? Животътъ ми е ващо —

спасиете ме, безъ саби да искамъ азъ — и ето!

Донъ Рюи Томеузъ

Ти искашъ?